

Βασίλης Μιτουκουβάλας

ΕΡΩΣ

Κάμαρα μεσημέρινή

λίγο τριανταφυλλί

πού άνασσαίνει τὸ φῶς

ὑπνόων, μελαχροινός, ἀλκιμος νεανίας
πλέων διάλογυμνος ἐν στύσει κύμα σεντόνι χρυσαφένιο
χαμόγελο μενεξεδένιο

χάλκιον στῆθος

δάκτυλα

παρθένια κρῖνα παρὰ θῖν'

ἀλός

ἀτρυγέτοιο.

ΛΟΤΤΡΟΝ

Κρατῶ στὸ χέρι

δίχτυ βροχῆς

στιλπνὸ μαχαίρι

ἥχο κραυγῆς

Οἱ φτέρνες γλιστροῦν

ἡ δθόνη ματώνει

τὰ μάτια γελοῦν

τὸ αἷμα φουσκώνει

Ἴδρωνει δὲ καθρέφτης

διαλύουν τὰ γέφη

τὸ σκάει δὲ κλέφτης

χτυπάω τὸ ντέφι.

